

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Cristina Burlac, Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei și de ultimul, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Andronic Andrei Nicolae, născut la 25 august 1987 în s. Vorniceni, domiciliat în s. Vorniceni r-ul Strășeni, str. M. Sadoveanu nr.23.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 1.10.2013 pînă la 26.12.2013;*

2. *Instanța de apel de la 03.02.2014 pînă la 17.04.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 17.07.2014 pînă la 08.10.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013, Andronic Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare;

- în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sa stabilit pedeapsă definitivă 3 ani 3 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța , instanța de fond a constatat că, inculpatul Andronic Andrei, la data de 28 august 2013, în jurul orei 11:50, aflându-se în incinta Judecătoriei Strășeni, fără permisiune a intrat în biroul judecătorului Vasile Rusu în timp ce ultimul își exercita obligațiunile funcționale de redactare a actelor judecătorești, și necătfînd la faptul că judecătorul i-a cerut să părăsească biroul, Andronic Andrei nu s-a conformat cerințelor legitime a judecătorului, înjurîndu-l cu diferite cuvinte necenzurate și acostîndu-l la locul de serviciu.

Andronic Andrei continuînd acțiunile sale în mod intenționat, știind că judecătorul Vasile Rusu a adoptat la data de 29 aprilie 2013 o încheiere de scoatere de pe rol a cererii sale către Mămăliga Vasile de încasare a unei datorii, s-a adresat cu cuvinte necenzurate, după care apropiindu-se de Vasile Rusu cu un corp dur i-a aplicat două lovituri provocîndu-i vătămări corporale ușoare.

În continuarea acțiunilor sale, Andronic Andrei a lovit monitorul de la calculatorul de pe masa judecătorului pe care la răsturnat continuînd a înjura a părăsit biroul de serviciu al judecătorului Vasile Rusu. În rezultatul acțiunilor intenționate ale

lui Andronic Andrei a fost sistată activitatea judecătorului Vasile Rusu, ultimul fiind nevoit a se afla în concediu medical.

3. Împotriva sentinței au contestat cu apeluri:

- apărătorul Dina Potereanu în numele inculpatului Andronic Andrei, a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Andronic Andrei. În motivarea apelului apărătorul a menționat că, partea vătămată ar fi dat diferite depoziții la stadiu de anchetă penală, declarațiile martorilor sunt îndoielnice ori ei nu au fost martori oculari a faptelor imputate inculpatului, posibilitatea primirii leziunilor corporale în alte împrejurări decât cele descrise în actul de învinuire, sentința dată de fapt este o răfuială de răzbunare pentru colegul de breaslă, probele prezentate sunt bazate pe presupuneri;

- inculpatul Andronic Andrei a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, motivând că, faptele comise de el nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate. El nu l-a lovit pe judecătorul Vasile Rusu fiind la el în birou la 28 august 2013, doar la împins pe Vasile Rusu după ce a părăsit biroul. Probe la dosar ce ar dovedi faptele care sunt imputate nu sunt. Nu a fost demonstrat faptul posedării unui obiect cu care ar fi aplicat lovituri. Vinovăția sa nu a fost dovedită prin probe pertinente și concludente, probele nu au fost apreciate prin prisma prevederilor art.101, 389 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Dina Potereanu și inculpatului Andronic Andrei, cu menținerea sentinței.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procedural penale privind calitatea participanților în proces și administrarea probelor.

Sentința primei instanțe, instanța de apel găsește necesar a o menține ca fiind legală, întemeiată și obiectivă în raport cu personalitatea inculpatului, cu gradul pericolului social al faptelor înscrinate și indiscutabil dovedite atât la ancheta penală cât și în cadrul ședinței de judecată.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate, au contestat cu recursuri:

- avocatul Cristina Burlac în numele inculpatului Andronic Andrei, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunere la rejudicare de către instanța de apel, motivând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, a fost încălcat principiul legalității procesului penal și dreptul la un proces echitabil, a fost încălcat principiul contradictorialității;

- avocatul Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să reîncadreze acțiunile inculpatului din art. 287 alin. (3) în art. 287 alin. (1) Cod penal și conform art. 84 Cod penal a-i numi o pedeapsă nonprivativă de libertate, motivând că, organele de urmărire penală greșit au calificat acțiunile lui Andronic Andrei sub prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece, conform primei declarații date de Vasile Rusu pe marginea infracțiunii, acțiunile lui Andronic Andrei se încadrează în art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanțele nu au luat în considerație faptul că în materialele dosarului este recipisă părții vătămate, unde declară că în prezent către Andronic Andrei nu are careva pretenții morale sau materiale.

- inculpatul Andronic Andrei, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, motivînd că, hotărârile pronunțate au fost bazate pe presupuneri și cauza s-a examinat unilateral.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către avocații Cristina Burlac, Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei și de ultimul, solicitînd respingerea lor, deoarece decizia instanței d apel este corectă și corespunde legii.

6. Verificînd argumentele recursului înaintat de apărător, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

7. *Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Cristina Burlac în numele inculpatului Andronic Andrei.*

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd: pct. 6) - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; pct. 12) - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

8. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Apărătorul inculpatului critică decizia instanței de apel în sensul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, invocînd faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În fapt, recurentul nu indică asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, motivîndu-și în acest sens recursul în lunii generale, invocînd chestiunile de fapt și de drept pe care instanța urma să le soluționeze.

Totodată, instanța de recurs menționează că conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.23-26, vol. II), atît partea apărării cît și inculpatul Andronic Andrei, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, și-au ales poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independenți de instanță, însă n-au solicitat cercetarea suplimentară a probelor, inclusiv audierea martorilor sau prezentarea altor probe.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor

convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

În acest sens, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nu are careva dubii asupra declarațiilor martorilor Uja Tudor, Aprodu Daniela, care în coroborare cu celelalte probe dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism.

9. Un alt temei invocat de recurent este că, în acțiunile lui Andronic Andrei nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Inculpatul atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a negat vinovăția că ar fi comis un act de huliganism și aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în privința lui Vasile Rusu, explicînd ca el doar l-a împins pe Vasile Rusu, nimic mai mult, și posibil, în acel moment, i-a fi pricinuit leziuni corporale indicate în raportul de expertiză.

Aceste declarații vin în contradicție cu materialele cauzei, declarațiile părții vătămate.

Astfel, criticele recurentului, precum că, inculpatul nu a avut intenție de a-i provoca lui Vasile Rusu leziuni corporale și a săvîrși acțiunile de huliganism și aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, nu pot fi acceptate, or, ele sunt în contradicție cu stare de fapt stabilită de instanța de judecată.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărîrilor menționate supra rezultă că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Andronic Andrei, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Totodată, recurentul menționează și faptul că nu sunt prezente elementele infracțiunii de huliganism, deoarece conflictul între inculpat și partea vătămată a avut loc din motive ostile și conflictul a avut loc în biroul judecătorului și nicidecum nu a fost încălcată ordinea publică. De asemenea judecătorul se afla în concediu de odihnă, iar acuzarea invocînd circumstanțele precum că i s-a sistat activitatea judecătorului, urma să verifice dacă în acel moment partea vătămată deținea calitatea de persoană cu funcție de răspundere.

Mai indică recurentul că, instanțele de judecată au ignorat faptul că acuzarea a pornit urmărirea penală și a încadrat juridic ilegal fapta imputată inculpatului conform elementelor elementelor a două infracțiuni care se exclud una pe alta, astfel el fiind urmărit penal, judecat și pedepsit de două ori.

În acest sens, Colegiul menționează că, obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism (art. 287 Cod penal), constituie ordinea publică, iar ca obiect juridic special suplimentar poate fi viața și sănătatea, cinstea și demnitatea, libertatea persoanei și

dreptul de proprietate, pe cînd obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal, constituie relațiile care țin de activitatea normală a organelor puterii de stat sau obștești și a reprezentanților ei.

Colegiul penal mai menționează că, prin fapta săvîrșită în public se înțelege fapte comise într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvîrșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. În special locul instanței de judecată, inclusiv și biroul judecătorului, este un loc public unde se petrec ședințele de judecată cu participarea părților, iar accesul publicului nu este interzis, cu excepția unor cauze prevăzute de Lege.

Referitor la argumentul recurentului că, partea vătămată la acel moment se afla în concediu anual de odihnă și nu poate fi considerat ca persoană cu funcție de răspundere, Colegiul menționează că, judecătorul care se află în exercițiul funcției, este o persoană cu funcție de demnitate publică, indiferent de faptul dacă se află la serviciu sau în concediul anual de odihnă.

10. Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Andronic Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) și 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. 61, 75, 85 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate și instanțele ierarhic inferioare greșit au apreciat probatoriul administrat în cauză, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției sale, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

Temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

În opinia instanței de recurs nu este incident la cazul supus judecării temeiul dat, acesta fiind analizat detailat mai sus al prezentei decizii, precum și deoarece instanța

de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, încadrând corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Cristina Burlac, în numele inculpatului Andronic Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei și de ultimul.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Conform art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul este în drept să declare recurs ordinar atît în latura penală, cît și în cea civilă.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Potrivit materialelor cauzei, decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 15 mai 2014, copiile căreia, potrivit recipisei din 15 mai 2014, au fost înmîinate contra semnătură procurorului, apărătorului V. Serbușca. Inculpatul a refuzat să se prezinte, cunoscînd despre acest fapt. Decizia a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău în aceeași zi.

Avocatul V. Serbușca a declarat recurs împotriva sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel la 19 iunie 2014 (f.d. 61, vol. II), iar inculpatul Andronic Andrei a declarat recurs împotriva sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel la 17 iunie 2014 (f.d. 47, vol. II).

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a epuizat la 15 iunie 2014, inclusiv. Astfel, termenul de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, nu a fost respectat de avocatul V. Serbușca și de inculpatul Andronic Andrei, el fiind declarat peste termenul de 30 zile.

Totodată, Colegiul penal reține, că termenul de declararea recursului ordinar este absolut și are un caracter imperativ, iar depășirea lui atrage la decăderea din dreptul de a exercita această cale de atac.

Referitor la argumentele avocatului V. Serbușca și de inculpatul Andronic Andrei, expuse în pct. 5 din prezenta decizie, instanța de recurs nu se va expune asupra lor, odată ce recursul este declarat peste termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, raportînd speța dată la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că termenul de 30 zile pentru

depunerea recursurilor ordinare de către avocatul Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei și de ultimul este depășit, prin urmare, recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind declarate peste termen.

12. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 2), 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cristina Burlac în numele inculpatului Andronic Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui **Andronic Andrei Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat și inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Victor Serbușca în numele inculpatului Andronic Andrei și de ultimul, ca fiind declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la **29 octombrie 2014.**

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco